

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. ΤΗΣ Γ'
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
Μνήμη τοῦ Ἅγιου καὶ δικαίου Ἰώβ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἔχος πλ. α'

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Ψαλμὸς 103.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
οὐ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

έπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
 μέσον τῶν ὄρεων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ Θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.
 ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.
 ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ Θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.
 σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ

είς τὰς μάνδρας αύτῶν κοιτασθήσονται.
 ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
 ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφὴν αύτῶν εἰς εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
 ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
 πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αύτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αύτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

ἵτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
 εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
 τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ
 καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ

Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
 εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,

καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,

όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,**
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,

**είσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ είσάκουσόν μου, Κύριε.**

ό β' χορός.

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ είσάκουσόν
μου, Κύριε.**

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ²
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν
ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων

τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἄπωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕπτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἴλασμός ἔστιν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἔορτῆς Ἡχος β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναικεῖς, ὅρθρου
βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου
τὸν τάφον κατέλαβον, ἅπερ δὲ οὐκ
ἥλπιζον εύροῦσαι, διελογίζοντο
εὐλαβούμεναι, τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν,
καὶ πρὸς ἄλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν
αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἔστιν ἡ
τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβὴς
ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτής τῶν
ἀγνοούσων Γυναικῶν, ἔξαστράπτων
Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ
θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ
ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν;
ἔξηγέρθη Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ
νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων
πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωήν,
φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡχος β'

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι Μαθήτριαι
κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος
κεκένωται, ἵδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ
πατηθεῖσαν, τὰς σφραγῖδας
μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας
δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τὸ
Θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης
Θρηνεῖ, δραμοῦσαι χαρᾶ, εἴπατε τοῖς
Ἀποστόλοις· ὁ νεκρώσας Χριστὸς τόν
Θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς
προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

‘Ηχος β’

Αἱ Μυροφόροι ὅρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ
μνῆμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι,
ἐπεζήτουν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ
ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦ Ἅγγελου
τοῖς ρήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ
σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυξτον· “Οτι
ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν,
σκυλεύσας τὸν Θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ
δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα²
ἔλεος.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ιώβ ‘Ηχος δ’ Ἔδωκας
σημείωσιν.**

”Εδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς
ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον,
ἴὼβ τὸν πολύαθλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις,
καὶ τοῖς θείοις ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις
ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι·
διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν
δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος δ'.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ
ἄμεμπτος, καὶ παντὸς ἀπεχόμενος, ἤὼβ
κακοῦ πράγματος, ἐγνωρίσθης μάκαρ,
κατηγλαϊσμένος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς
ἀληθῶς, καὶ εὔσεβείᾳ καταλαμπόμενος·
διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου
σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν,
γεγηθότες πανήγυριν.

Στίχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος δ'.

Πλοῦτον τὴν εὔσέβειαν, καὶ ὡς
πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος
ἄμεμπτε, ἤὼβ τὴν συμπάθειαν, τὴν
δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος,
περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν
τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας· διὸ πρὸς

τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας,
Βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίῳ παρίστασαι.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ. β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου
καταλαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγῖδας τοῦ
μνήματος ἴδοῦσαι, μὴ εὔροῦσαι δὲ τὸ
ἄχραντον Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ
σπουδῆς, ἥλθον λέγουσαι· Τίς ἔκλεψεν
ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληφε νεκρόν,
γυμνὸν ἐσμυρνισμένον, τῆς Μητρὸς
μόνον παραμύθιον; ”Ω! πῶς ὁ νεκροὺς
ζωώσας, τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἀδην
σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι
Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας,
τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος β'.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος
ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος ούκ ἐκαίετο
καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες,
καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου
πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν”Ηλιος,
ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία’Ορθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, ούρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ίησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου

δύσιν, ίδόντες φῶς ἐσπερινόν, ύμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ύμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας Ἡχος βαρὺς.
Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με..
Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με.
Στίχ. Ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.
Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με.

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**)."
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἔλέησον (ἄπαξ)**

**”Οτι ἔλεήμων και φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὔλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, και αἰνετὸν και
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. **Εὔλογητὸς
εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
**Εὔλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.****

**Εὔλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

‘Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

• **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

• **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν**

νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα, Τὸ Ἀναστάσιμον Ἄχος β.
Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα,
τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ
Παρθένου Μαρίας, δεῦτε
προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτός
ἡθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ
με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν
χειρόγραφον, προσηλώσας τῷ Σταυρῷ,
ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος
κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ, τὴν
τριήμερον"Ἐγερσιν.

Στίχ. **Στίχ.** Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

„Ηχος β’

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ
τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτής ἐστι,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ
φοβερᾶ, καὶ κραταιᾶ δυνάμει πάλιν
ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Στίχ. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

„Ηχος β’.

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ ἄπασαν
ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω
τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε,
δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὕσπερ
ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου
σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρόν,
γυμνόν, ἄταφον, εὔσυμπάθητον θρῆνον
ἀναλαβών, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἵμοι!
γλυκύτατε ἵησοῦ, ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος,
ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος,
ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ
ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ
καταπέτασμα· ἀλλ' ἵδοὺ νῦν βλέπω σε,
δι' ἐμὲ ἔκουσίως ὑπελθόντα θάνατον.

Πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς
σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ
προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; ἢ
ποῖα ἄσματα μέλψω τῇ σῇ ἐξόδῳ
οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου,

ύμνονογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ
Ἀναστάσει κραυγάζων· Κύριε, δόξα σοι.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ βῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἘΚ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ'**).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Άμήν.

Άπολυτίκιον Ἡχος β'.

**Ό εύσχήμων Ιωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
σινδόνι καθαρὰ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο·
ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Δόξα ... Ἡχος β'

**"Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.**

Καὶ νῦν... Ἡχος β'.

**Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὡν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ο Αναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Ο Αναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Αναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ

παναμώμου ἀγίας αύτοῦ Μητρός·
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
 ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
 ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
 προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
 ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
 ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
 Θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
 τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο Άναγνώστης: Αληθῶς ἀνέστη ὁ
 Κύριος.

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. ΤΗΣ Γ'
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἔχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὃς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὃς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
 τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
 δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
 τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
 ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς
 οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
 εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
 αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν

συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλεησον.**

**Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον. Κύριε,
ἔλεησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον. Κύριε,
ἔλεησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον. Κύριε,
ἔλεησον.**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

΄Εν όνόματι Κυρίου, εύλογησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

΄Αμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς

μοι ματαίως, ὄδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.
ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἔμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·
ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, έναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἔταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
έναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσει
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἔγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἔγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

὾ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

έκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
έκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς (*Έκ γ'*).

Κύριε, ἐλέησον. (*Έκ γ'*).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·

προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ώσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἔμνήσθης ᾔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

ἔμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ

νεότητός μου, ύψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἔκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
ἔμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ^{ταλαιπωρίας.}

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἔκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα

πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,·
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ

ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
Θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν

έμοι ἔταράχθη ἡ καρδία μου.
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.
 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
 ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
 θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
 δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ

δούλου σου (**έκ β'**)
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (έκ γ'**).**
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ

Άρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Σοὶ, Κύριε.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.**

**Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.**

**Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.**

**Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.**

Άπολυτίκιον Ἡχος β'.

Ο εύσχήμων Ιωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
σινδόνι καθαρῷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο·
ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Ἡχος β'.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Ἡχος β'.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Ἀναστάσιμα Ἡχος β'.**

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι
μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως,
ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα ... Ἡχος β'.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις
μὴ κενώσας ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, ὑπὲρ
πάντων κατεδέξω, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ύπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ
ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης

ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν
ὶκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἐορτῆς Ἡχος β'.**

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν
Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται
συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἐορτὴν σὺν
αὐταῖς ἐορτάζουσιν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν
τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν
βοῶμέν σοι, Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ
σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος. (**Δίς**).

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
παντὸς εὔλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, Θανάτῳ
Θάνατον ὕλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με Ὂσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εὶς ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ελέησόν με ο Θεός.

Κανόνες

Κανών α', ΖΩδὴ α', τῶν Μυροφόρων Ὕχος β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Τὴν Μωσέως ὡδήν, ἀναλαβοῦσα
βόησον ψυχή. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής,
ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου
Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν».

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Ἐσταυρώθης σαρκί, ὁ ἀπαθῆς τῇ φύσει
τοῦ Πατρός, ἐκεντήθης τὴν πλευράν,
πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. Σὺ ἡμῶν
Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Τὸν Σταυρόν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν
δοξάζω ἀγαθέ, καὶ ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ
τὴν Ἔγερσίν σου, καὶ ἀνακράζω· Σὺ ἡμῶν
Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Κᾶν ἐγεύσω χολῆς, ὁ γλυκασμὸς τῆς
Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπήγασας ἡμῖν τὴν
ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. Σὺ
ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Ἐλογίσθης Σωτήρ, μετὰ νεκρῶν νεκροὺς
ἐγείρας· ἀπεγεύσω τῆς φθορᾶς·
διαφθορὰν γὰρ ὅλως οὐκ ἔγνως. Σὺ ἡμῶν
Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Εύφραινέσθω Σιών, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ
οὐρανός, ἔξανέστη Χριστός, νεκροὺς

έγειρας ύμνολογοῦντας· Σὺ ἡμῶν Θεός,
καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Οὐθονίοις εἰλήσας, Ἰωσὴφ τὸ σῶμά σου
Χριστέ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό
σε τὴν σωτηρίαν, νεκροὺς δὲ ὡς Θεὸς
έξανέστησας.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ Γυναῖκες
εἶδον τὸν Χριστόν, καὶ τοῖς θείοις
Μαθηταῖς, ἐβόων· "Οντως Χριστὸς
ἀνέστη, δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτε αὐτόν.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**
Παναγία Τριάς, μία Θεότης, ἄναρχε
μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ θεῖον
Πνεῦμα, σῶζε τὸν κόσμον. Σὺ ἡμῶν Θεός,
καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**
Θεοτοκίον.

Τὴν ἀρχαίαν ἀράν, ἐν γαστρί σου λύσασα
Σεμνή, ἀνεβλάστησας ἡμῖν, τὴν εύλογίαν,
βρέφος τεκοῦσα· οὗτος γὰρ Θεός, εἰ καὶ
σάρκα φορεῖ.

**Ο Κανὼν τοῦ Ἰώβ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ
τῶν Θεοτοκίων. Τὸν μυρίαθλον ἄξιον
μέλπειν Ἰώβ. Ποίημα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ,
οἱ δὲ Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ωδὴ α' Ἡχος
δ' Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις.**

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα, τῆς
ύπομονῆς, τῷ στεφάνῳ

κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
νοεροῖς ὄρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει,
ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· Ἀσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται, οὐδὲ νοῦς
βροτῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου· ἡ
γὰρ ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῆ
ἀληθινὸν ἄμεμπτον ἔφη· ὅθεν σοι
συμφώνως βοῶμεν· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ
εὔχερὲς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον,
ἔξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως
προσπαλαίσας κατερράγη· δι' ὑπομονῆς
γὰρ ἐβόα· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνοῦσιν Ἀγνή, καὶ τῶν
Ἀσωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι· τὸν
γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἐκ νηδύος σου
ἀφράστως προελθόντα καθορῶντες,
τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· Ἀσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Κανών α', Ωδὴ γ', τῶν Μυροφόρων Ήχος β' · Ο Είρμὸς.

«Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,
καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με,

γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν
ἀγαθῶν, τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου».

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν
Σταυρῷ τὰ ἔθνη πάντα, ἐκ τῆς πλάνης
συλλαβών, πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σήν,
συνεκαλέσω Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰουδαίων ὁ λαός, τῷ Πιλάτῳ ἐκβοᾶ·
Ἀπόλυσόν μοι τὸν κακοῦργον ληστήν,
ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν
ἀναμάρτητον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε
τὸ φῶς, ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ ἐκ τάφου
νεκροί, ἐξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ
κράτους σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σου
Ἰησοῦ, κλαυθμῷ ἐβόα· Ποῦ πορεύῃ Υἱὲ;
ποῦ ἀπέρχῃ ὁ ἀμνός, ὁ ὑπὲρ πάντων
σφαγεῖς;

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσκυνῶ σου τὸν Σταυρόν, ἀνυμνῶ καὶ
τὴν ταφήν, τιμῶ τὰ Πάθη, καὶ τοὺς ἥλους
τῶν χειρῶν, καὶ τὴν λόγχην Ἰησοῦ, καὶ τὴν
Ἄναστασιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξανέστης Ἰησοῦ, ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρός,
Ἄδαμ ἐρρύσθη, καὶ ἡ Εὕα σὺν αὐτῷ, τῶν
δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, τῇ Ἀναστάσει

σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀναστάντος σου Χριστέ, συνετρίβησαν
μοχλοί, καὶ πύλαι Ἀδου, καὶ θανάτου τὰ
δεσμά, διελύθησαν εὐθύς, φόβω τοῦ
κράτους σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοδόχε Ἰωσήφ, δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν.
Ἀνέστη κράζων, Ἰησοῦς ὁ λυτρωτής, ὁ
έγειρας τὸν Ἀδάμ, τῇ εὔσπλαγχνίᾳ
αύτοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθω σὺν ἡμῖν, Μαθητῶν ἡ
δωδεκάς, σὺν Μυροφόροις γυναιξί, καὶ
Ἰωσήφ, καὶ τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, καὶ
Μαθητρίαις Χριστοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺν Πατρὶ καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
εὐθές, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ καὶ
ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ
ούσίᾳ ἐνῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Μακαρία εἰ Σεμνή, ἡ ἐκ βίζης Ἱεσσαί, ἐξ
ῆς ἡ βάθδος, καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστός,
κατὰ σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναβλαστήσασα.

**Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἰώβ Ἡχος δ'
Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.**

**Μένεις ἀκλινής τὸ φρόνημα, τῶν
φιλτάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλούτου**

στερούμενος, ἀναμέλπων·
Εύλογημένον, τοῦ Κυρίου μου τὸ ὄνομα.

“Γλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλοῦτον καὶ
πενίαν· δι' ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ώς
χρυσίον ἐπταπλασίως, ἀνεδείχθης
δοκιμώτατος.

‘Ρήσει γυναικὸς προσέβαλεν, ώς τὸ
ἀρχεγόνω, ὁ ἀρχέγονος ὄφις σοι· ἀλλ'
ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα
καυχώμενος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν
Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ
τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ώς Θεὸν ὄμοῦ
καὶ ἄνθρωπον.

‘Ο Εἱρμὸς.

«Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν·
διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ
καρδία μου».

**“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὺ εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ²
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Κοντάκιον τοῦ Ἰώβ Ἡχος πλ. δ' Ως
 ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. ἡ Ἡχος δ.**

**Ως ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ
 ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὥφθης
 πανένδοξε, Θεοῦ θεράπον γνήσιε, καὶ
 ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ Ἰὼβ
 πολύαθλε· ὅθεν πάντες
 τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.**

·Ο Οἶκος.

**·Ο τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Γίῳ
 βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ
 Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὔσεβεῖς
 ἀπειργάσατο, ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰὼβ
 ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἡ ἄκακος,
 ἄκακον, θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον, πάντων
 τῶν κακῶν ἀπεχόμενον· Διὰ τοῦτο σε
 Ἰὼβ, ἐν ψαλμῷ δίαις τιμῶντες
 ἄπαντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.**

**Κάθισμα τοῦ Ἰώβ Ἡχος γ' Τὴν
ώραιότητα.**

Ίὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρώτατον,
 στῦλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ
 καρτερώτατον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ
 ἔχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες
 μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς
 εὐφημήσωμεν, μέγιστον Θεράποντα,
 τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον
 ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν . Καὶ τῆς Ἔορτῆς Ἡχος
β' Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Τὰ μύρα Θερμῶς, τῷ τάφῳ
 προσκομίζουσαι, Γυναῖκες Σωτήρ,
 Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς
 ἡγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὅλων
 ἐκήρυξσαν, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· "Οντως
 ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή.

**Κανών γ', Ωδὴ δ', τῶν Μυροφόρων
Ἡχος β' Ὁ Εἱρμὸς.**

«Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ
 Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυξε βιῶν·
 Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι
 ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὅρους ἀγίου
 κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ».

Διὰ Σταυροῦ ἡχμαλώτευσας, τὴν τοῦ
 Ἄδου γαστέρα, καὶ συνήγειρας νεκρούς,
 καὶ τοῦ θανάτου κατέλυσας τὴν

τυραννίδα· ὅθεν οἱ ἔξ, Ἄδὰμ
προσκυνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὴν ταφήν
σου καὶ τὴν”Ἐγερσιν Χριστέ.

Ο εὔδοκήσας Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, προσπαγῆναι τῷ Σταυρῷ, καὶ τῆς
πατρώας λυτρώσασθαι ἡμᾶς κατάρας,
λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν
ἔγκλημάτων· δύνασαι γὰρ δσα θέλεις
ἐκπληροῦν.

Ο ἐν Σταυρῷ προσηλώσας μου, τὴν
ἀρχαίαν κατάραν, καὶ πηγάσας μοι
Σωτὴρ, τὴν εὐλογίαν δι' αἵματος, ἐκ τῆς
πλευρᾶς σου, λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν
πολλῶν ἔγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα
θέλεις ἐκπληροῦν.

Ἄδης Σωτὴρ συναντήσας σοι, ἐν τοῖς
καταχθονίοις ἐπικράνθη, ἐνορῶν, ὅτι οὓς
πάλαι κατέπιεν ἴσχύσας, ἄρτι ἄκων
ἀποδιδοὺς ἐρευνᾶται τὰ κάτω, καὶ
γυμνοῦται καὶ σκυλεύεται νεκρούς.

Εἰ καὶ ὁ λίθος ἐσφράγισται, μετὰ τῆς
κουσταδίας, ὃ παράνομοι ἔχθροί· ἀλλ'
ἐξανέστη ὁ Κύριος καθὼς προεῖπε, λύων
μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἔγκλημάτων·
δύναται γὰρ ὅσα θέλει ἐκπληροῦν.

Ο ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ

σκυλεύσας τὸν Ἄδην, καὶ ζωώσας τοὺς
νεκρούς, καὶ ἀφθαρσίαν πηγάσας μοι, τῇ
σῇ Ἐγέρσει, λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα
θέλεις ἔκπληροῦν.

”Οντως αἰσχύνθητε ἄνομοι· ὁ Χριστὸς γὰρ
ἀνέστη, καὶ συνήγειρε νεκρούς, κράζων,
θαρσεῖτε, νενίκηκα ἐγὼ τὸν κόσμον,
πείσθητε οὖν αὐτῷ, ἢ σιγήσατε πλάνοι,
ἀθετοῦντες τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

’Ο Μυροφόροις τό, Χαίρετε, ἀναστὰς ἐκ
τοῦ τάφου, προσφωνήσας ἀγαθέ, καὶ
Ἀποστόλοις, κηρύξατε τὴν Ἐγερσίν μου,
λῦσόν μου τὰ δεσμά, τῶν πολλῶν
ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις
ἔκπληροῦν.

’Ιωσὴφ τὸν εὔσχήμονα, ζηλωτὴν
εὔσεβείας, βουλευτὴν καὶ μαθητὴν, σὺν
Μυροφόροις τιμήσωμεν καὶ Ἀποστόλοις,
κράζοντες σὺν αὐτοῖς, καὶ πιστῶς
ἀνυμνοῦντες τοῦ Σωτῆρος τὴν Ἀνάστασιν
φαιδρῶς.

’Υπερουσίου Θεότητος, τὴν ἀμέριστον
δόξαν, τίς ἴσχύσει ἔξειπεν· ἐν γὰρ τῇ
φύσει ὑπάρχουσα, Τριάς ὑμνεῖται,
ἄναρχος, συμφυής, ὡς μονὰς ἐν Τριάδι
ὑμνουμένη, ὑποστάσεσιν ἀπλαῖς.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐν γαστρὶ σου σκηνώσαντα,
ἀλοχεύτως τεκοῦσα, Μητροπάρθενε
ἀγνή, ἀκαταπαύστως ἵκέτευε, ὡς
Θεοτόκος, λῦσαι μου τὰ δεσμὰ τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων· δύνασαι γὰρ ὅσα
θέλεις βοηθεῖν.

**Κανών α', Ὡδὴ δ', τοῦ Ιώβ Ἡχος δ'
Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.**

Ίκανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη
ἔμπνους, καὶ εἰκὼν ἀρετῆς, Ιὼβ ὁ
ἄμεμπτος ἀνεδείχθη· οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς
βιωντας ποίησον· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ἀθλοθετεῖ σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς
τῶν ἀγαθῶν ἀθλητά, ἐξ ὑπογαίου
ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν
λαμπρότητα, ἄμεμπτε Ιὼβ
παμμακάριστε.

Θεραπεύει σοι τὸ εὔτονον, καὶ
καρτερικὸν τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ
σαπρίᾳ ὁ ἀθλοθέτης, τῆς ἐν Ἐδὲμ
ὑπάρχον παραβάσεως, ἵαμα Ιὼβ
παμμακάριστε.

Λογισμῷ κρίνων τὸ ὅσιον, ἀνεμελώδει ὁ
Ιὼβ· ἀγαθὰ οἱ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου,
τὰ ἀλγεινὰ γενναίως οὐχ ὑποίσομεν·

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἄπειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα
τεξαμένη σαρκί, σὲ ἀνυμνοῦμεν
δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὕμνον σοι
κραυγάζομεν· **Χαῖρε προστασία τῶν**
δούλων σου.

Κανών γ', Ωδὴ ε', τῶν Μυροφόρων

Ὕχος β' Ὁ Εἱρμὸς.

«Τὴν ἀχλὺν τὸν ψυχῆς μου, Σωτήρ μου
διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου,
καταύγασόν με ὡς μόνος, τῆς εἰρήνης
Βασιλεύς».

Σὺ τὴν ἀρχαίαν στολήν μου, ἦν μοι
ἐξύφανεν, οἵμοι! ὁ σπορεὺς τῆς ἀμαρτίας
ἐξέδυσάς με Σωτήρ μου, ἐνδυσάμενος
έμέ.

Φύλλα συκῆς ἔρραψέ μοι, ἡ ἀμαρτία μου
οἴμοι! μὴ φυλάξαντι Σωτήρ μου τὴν
ἄχραντον ἐντολήν σου, τῇ τοῦ ὄφεως
βουλῇ.

Τὴν πληγωθεῖσαν ψυχήν μου, τοῖς
ληστρικοῖς λογισμοῖς μου, ἐπιστὰς ὁ ἐκ
Μαρίας, καὶ ἔλαιον ἐπιχύσας,
έθεράπευσε Χριστός.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ ἄμεμπτος

Θεοτόκος, μητρικῶς ἀνεκαλεῖτο.
Κατέλιπές με τὴν μόνην, Υἱέ μου καὶ Θεέ.

Σὺ τὸν ἀρχέκακον ὕφιν, τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ
σταυροῦ σου, καθελὼν τῇ σῇ Ἔγέρσει,
συνέτριψας τὸ κέντρον, τοῦ θανάτου
Ἰησοῦ.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον, ποῦ σου,
Ἄδη τὸ νῖκος, ὁ Ἄδὰμ συνεκβοάτω·
συντέτριψαι ζωώσει, τοῦ ἐγείραντος
νεκρούς.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸ μνῆμα
καταλαβοῦσαι, τοῦ ζωώσαντος τοὺς
κάτω, φωνῆς ἥκουον λεγούσης· Ἐξανέστη
ὁ Χριστός.

Τῶν εὔσεβῶν Μυροφόρων, τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦντες, καὶ πάντων τῶν Μαθητῶν
σου, ἐν τῇ φαιδρᾷ σου Ἔγέρσει,
ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ.

Τὸν εὔσχήμονα πάντες, τιμήσωμεν
ἐπαξίως, ὃς τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, ἀπὸ
τοῦ ξύλου καθεῖλε, καὶ ἐκήδευσε πιστῶς.

Σὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ
τὸ Πνεῦμα, προσκυνῶ τρεῖς ὑποστάσεις
καὶ ἐν τὰ τρία πιστεύω, ούσιότητι μιᾶ.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ἀσπόρῳ κυήσει, γεννήσασαν ὑπὲρ
φύσιν, τὸν καινίσαντα τὴν φύσιν,
Χριστὸν τὸν μόνον Δεσπότην,
ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί.

**Κανών α', Ὡδὴ ε', τοῦ Ἰώβ Ἡχος δ' Ο
ἀνατείλας τὸ φῶς.**

Οἱ παρακλήτορες πρίν, τῶν δεινῶν
προστιθέντες, τοῖς τραυμασί σου ἄλγος,
πλείονάς σοι ἔπλεξαν, τοὺς στεφάνους,
Ἰὼβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος
ῶφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν
ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐπήρθης, Ἰὼβ
ἄμεμπτε.

Ἄκαταγώνιστον σύ, τῆς ψυχῆς τὸ
φρούριον δειμάμενος, γενναίως ἔφερες
"Ἐνδοξε, τοῦ ἔχθροῦ τὸν δεινὸν
κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἡ
κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε
**Μῆτερ ἄχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ.**

**Κανών γ', Ὡδὴ ζ', τῶν Μυροφόρων
Ἡχος β' Ο Είρμὸς.**

«Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι ἀεί,
καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι, ἀλλ'

ώσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ Θηρός, κάμε τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με».

Νεκρός ἔστιν ὁ Ἄδης, Θαρσεῖτε γηγενεῖς· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, ἀπέρριψε τὴν ρόμφαιαν κατ’ αὐτοῦ, καὶ κεῖται νεκρός· οὓς εἶχε γὰρ ἐσκυλεύθη γυμνωθείς.

Ἐσκύλευται ὁ Ἄδης, Θαρσεῖτε οἱ νεκροί, καὶ τὰ μνημεῖα ἡνοίχθη, ἐγείρεσθε, βοῶμῖν ἐκ τοῦ Ἅδου ὁ Χριστός, ὁ πάντας ἐλθῶν λυτρώσασθαι, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς.

Νεκροὺς οὓς περ ἴσχύσας, κατέπιες ποτέ, νῦν ἀπαιτούμενος Ἄδης, ἀπόδος μοι· βοῶσι οἱ ζωοδότης καὶ Θεός, ὁ πάντας ἐλθῶν λυτρώσασθαι, τῆς ἀπλήστου σου γαστρός.

Ο Κύριος ἀνέστη σκυλεύσας τὸν ἔχθρὸν καὶ τοὺς δεσμίους ἐκσπάσας, ἀνήγαγε πάντας, καὶ τὸν πρωτόπλαστον ἄδαμ, αὐτὸν ἀνιστῶν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φιλάνθρωπος Θεός.

Σινδόνι σε εἰλήσας, κατέθετο Χριστέ, Ἱωσὴφ ὁ εύσχήμων ἐν μνήματι, μυρίσας δὲ τὸν λυθέντα σου ναόν, τοῦ σώματος, προσεκύλισε, λίθον μέγαν τῇ σορῷ.

Γυναῖκες Μυροφόροι, τί σπεύδετε
λοιπόν, τί δὲ τὰ μύρα τῷ ζῶντι κομίζετε;
ἀνέστη καθὼς προεῖπεν ὁ Χριστός,
παυσάσθω ὑμῶν τὰ δάκρυα, μετελθόντα
εἰς χαράν.

Τριάδα ἐν μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοί, σὺν
τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα δοξάζοντες, καὶ
Πνεῦμα τὸ ὄμοούσιον Υἱῷ, καὶ ὃν ἐν
Πατρὶ συνάναρχον, καὶ ἀἴδιον Θεόν.

Θεοτοκίον

Γαστρὶ ἀγεωργήτως συνέλαβες Ἀγνή, τῆς
ἀφθαρσίας τὸν βότρυν ὡς ἄμπελος, ἐξ οὗ
τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοί, ὡς οἶνον ἡμῖν
πηγάζουσι, τὴν αἰώνιον ζωήν.

**Κανών α', Ὁδὴς', τοῦ Ιώβ Ἡχος δ'
Ἐβόησε, προτυπῶν.**

**Ξενίζεται, ἀκοὴ ἐντρυφῶσα τοῖς λόγοις
σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης
ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε καὶ
διδάξαντος θείω ἐν Πνεύματι.**

Ιώμενος, λυπουμένης καρδίας τὸ
ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας
προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος,
όρφανῶν καὶ χηρῶν, Ιὼβ ἔνδοξε.

Ο βίος σου, εύσεβὴς καὶ φιλόθεος
πέφηνε· διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὥφθη

άνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον,
εύφροσύνην ἡώβ μετέβηκας.

Θεοτοκίον

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου
ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην,
προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

‘Ο Είρμος.

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ
κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,
‘Ιησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ**

**Υἱῷ καὶ τῷ ἄγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον Ἡχος β' Αύτόμελον.

**Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις
φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς
προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ
Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν
ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ
μνήματος.**

‘Ο Οἶκος.

**Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτὴρ, αἱ
Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἐαυτὰς
διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο. Τίς
ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος;
Καὶ ἀναβλέψασαι, ὅρῶσιν ὅτι ὁ λίθος
ἀποκεκύλισται, τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου
σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ
τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον, καὶ πρὸς
αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε. Μὴ φοβεῖσθε
ύμεῖς, ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη, δεῦτε, ἵδετε
τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ
Ιησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι,
ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· ὁ Σωτὴρ
ἔξανέστη τοῦ μνήματος.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη
τοῦ Ἅγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου
Προφήτου Ἰώβ.**

Στίχοι.

Εἴ καὶ θανών, ἄληστος ἀνδρείας πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψει σε τῇ λήθῃς πέτρα;
"Ἐκτῇ Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος
ἀμφεκάλυψε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σεραφείμ, ἐν
τῷ ὅρει τοῦ Δομποῦ ἀσκήσαντος.**

Στίχοι.

Λιπῶν Σεραφείμ τὸν κάτω καὶ τοῖς ἄνω,
Φλογοφόροις σύνεστι Σεραφείμ
χῶρον.
"Ηλατ' ἄημα ἔνθεν Σεραφείμ οὐρανίων
ἐξ πόλον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὄσιοι Μάμας,
Παχώμιος καὶ Ἰαρίων ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.**

**Ο ἄγιος μάρτυς Δημητρίων τοξευόμενος
τελειοῦται.**

**Οἱ ἄγιοι μάρτυρες Δάναξ, Μέσιρος καὶ
Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.**

**Ο ἄγιος μάρτυς Δονάτος τοξευόμενος
τελειοῦται.**

**Ό αγιος μάρτυς Βάρβαρος ξίφει
τελειοῦται.**

**Τελεῖται δὲ τῶν εἰρημένων ἀγίων ἡ
σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν τῷ
ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.**

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
‘Ο Εἱρμὸς.**

**«Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν
καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς
εὔλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας».**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ίδοù γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

‘Ο Εἱρμὸς.

«Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,
τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε
Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι,
τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἔξήνθησας·
ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν

**“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον Ἡχος β' Αύτόμελον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν
ἀγαλλιάσεως, Τύραννον Ἀδην πατήσας,
φθορᾶς ἔξήγειρα κόσμον, δράμετε φίλοις
εἴπατε, τοῖς ἐμοῖς εὔαγγέλια· βούλομαι
γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν
αύγάσαι, ἐξ ἣς προηλθεν ἡ λύπη. (**Δίς**).

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

**Αίνεῖτε αύτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αύτοῦ·
αίνεῖτε αύτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αύτοῦ· Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.**

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αύτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αύτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αύτοῦ.

**Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου
Ὕχος β.**

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει
Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον
κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ
νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος
φιλάνθρωπος.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Ὕχος β'.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται
ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διατὶ
γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς
ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ
ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες
σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν
σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

„Ηχος β'.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, Ἀγγελος
ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος·
αὐτὸς ἡμᾶς εὔηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου,
καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εύωδίας.

Χαίρετε Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Στιχ. **Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.**

„Ηχος β'.

”Ἀγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς
συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ
ἐκόμισεν, Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ
ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ
Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ο μὲν ἀντὶ τῆς
λύπης, εύφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ
δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην
κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι·
Εύεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... „Ηχος α'

**„Ηλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ
καὶ ἡ ἄλλη Μαρία ζητοῦσαι τὸν Κύριον,
καὶ τὸν Ἀγγελον εἶδον, ὡσεὶ ἀστραπήν,
καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα
αὐταῖς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν· ἐν
Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εύρήσετε. Πρὸς ὅν
βοήσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
Κύριε, δόξα σοι.**

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ
 Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Ο Άναγνώστης χῦμα τὸ
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.
Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
 νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
 εὔχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
 δόξαν.
Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
 παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
 Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός
 τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
 κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
 ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
 καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
 ἐλέησον ἡμᾶς.
“Οτι σὺ εἶ μόνος” Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
 Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
 Πατρός. Ἄμην.
Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
 καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
 ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
 τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
 Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
 ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
 γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.**

• **Παράσχου Κύριε.**

• **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
 τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
 σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
 σου Ἀγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
 καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
 ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς

συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
έγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

**Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν

**Ἀπόστιχα τοῦ Πεντηκοσταρίου Εἰς τὸν
Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς
Ὕχος β'** "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

"Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν ὁ
Ἄριμαθαίας καθεῖλε τὴν τῶν ἀπάντων
ζωὴν, σμύρνῃ καὶ σινδόνι σε, Χριστὲ
ἐκήδευσε, καὶ τῷ πόθῳ ἡπείγετο, καρδίᾳ
καὶ χείλει, Σῶμα τὸ ἀκήρατον σοῦ
περιπτύξασθαι, ὅμως, συστελλόμενος
φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ
συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε, τὴν γῆν
σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν
Ιακώβ.

Ὕχος β'

"Οτε, ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ ὑπὲρ τοῦ
παντὸς κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ
παντός, Ἀδης ὁ παγγέλαστος, ἵδων σε
ἔφριξεν, οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν,
ἔθλάσθησαν πύλαι, μνήματα

ήνοιχθησαν, νεκροὶ ἡγείροντο· τότε, ὁ Ἀδάμ εύχαριστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. "Ελεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,
δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην κατεφίλησαν.

„Ηχος β'.

"Οτε, αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ'
ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον,
ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου
καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ¹
σφραγισθέντα, αἴ σου τὴν ἀκήρατον,
πλευρὰν ἐλόγχευσαν, ὅμως, τῇ ἡμῶν
σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα, τῇ
συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... „Ηχος πλ. β'.

'Ητήσατο Ἰωσὴφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ.
ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος
προελθεῖν, ὁ συντρίψας κράτος θανάτου,
καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου,
ἀνθρώποις, δόξα σοι.

**Άγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου"Υψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (έκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος β'.
‘Ο εὔσχήμων’Ιωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
σινδόνι καθαρῷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο·
ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Ἡχος β'

**"Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα**

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα

Καὶ νῦν ... Ἡχος β'.

**Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'.

**Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.**

**Στίχ. Μακάριοι ὃν ἀφέθησαν αἱ
ἀνομίαι.**

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα 9:19-31.**

**'Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ὁ
Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
ἡμέρας τινάς, καὶ εὔθέως ἐν ταῖς**

συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Ἰησοῦν ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο
δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ
οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ
τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο,
καὶ ὡδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα
δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς
ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον
ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχεε τοὺς
Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
Χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι
ἰκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι
ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ
ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς
πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν
ἀνέλωσι· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
νυκτὸς καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους
χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. Παραγενόμενος
δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπειρᾶτο
κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες
ἔφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι
ἐστὶ μαθητής. Βαρνάβας δὲ
ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τοὺς
Ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι
ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ
ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ.
Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ
ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ
παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ

Κυρίου Ἰησοῦ, ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν. Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. Αἱ μὲν οὖν Ἔκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχεν εἰρήνην, οἴκοδομούμεναι καὶ πορευομέναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

Άλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'.

Μακάριοι ὃν ἔξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

Στίχ. **Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν**

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ιε' 17 - στ' 2.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαύτοῦ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε

άλλήλους. ¹⁸Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
 γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
 μεμίσηκεν. ¹⁹εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ
 κόσμος ἀν τὸ ἕδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ ἔστε, ἀλλ' ἐγὼ ἔξελεξάμην
 ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ
 ὑμᾶς ὁ κόσμος. ²⁰μνημονεύετε τοῦ λόγου
 οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος
 μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν,
 καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου
 ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
 τηρήσουσιν. ²¹ἀλλὰ ταῦτα πάντα
 ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι
 οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. ²²εἰ μὴ
 ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ
 εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ
 τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. ²³ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ
 τὸν πατέρα μου μισεῖ. ²⁴εἰ τὰ ἔργα μὴ
 ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος
 πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ
 καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ
 τὸν πατέρα μου. ²⁵ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
 λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν,
 ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ²⁶ὅταν δὲ ἔλθῃ
 ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ
 τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ
 παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος
 μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· ²⁷καὶ ὑμεῖς δὲ
 μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ
 σκανδαλισθῆτε. ²⁸ἀποσυναγώγους

ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν
προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα¹
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,

τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

• **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

• **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

• **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ **Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς**
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὁν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

**·Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ
ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτού Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων
Ἄσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἀγίοις
πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου,
τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ**)
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν
Ἀγίων, **έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.****

ΙΕΡΕΥΣ

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

Ο ΛΑΟΣ: **Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.**

**Τῇ στ' τού αυτού μηνος μαΐου
2023.**

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. ΤΗΣ Γ'
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
Μνήμη τοῦ Ἅγιου καὶ δικαίου Ἰώβ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καί τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦ ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εύσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἀντίφωνον α'. Ἡχος β'.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ Ὁς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὄνόματι σου "Ὕψιστε".

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὸ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον . Ἡχος ὁ αὐτὸς.

Στίχ. Ό Θεὸς οίκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εύλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αύτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἴς ὅν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε, ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

'Αντίφωνον γ'. ᾿Ηχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
 διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,
 καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
 οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
 ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
 ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
 ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄμαρτωλοὶ
 ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
 εὔφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν.

Σοφία Ορθή.

Ἐν Ἔκκλησίαις εὔλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Γίě Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτíκιον Ἡχος β'.

Ο εύσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
σινδόνι καθαρὰ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο·
ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡχος β'.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ Ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων

άνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὕχος β'.

**Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἰώβ Ὅχος β'.

**Τοῦ δικαίου σου Ἰώβ τὴν μνήμην, Κύριε,
έορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἰώβ Ὅχος δ'
Κατεπλάγη .**

**Κατεπλάγη ἀληθῶς, ἄπας ἀγγέλων ὁ
χορός, καὶ ἀνθρώπων ὁ ἐσμός, ἔφριξε
δίκαιε ἴδων, τὴν ὑπεράνθρωπον ὅντως
ὑπομονήν σου. "Οθεν καὶ ἡμῖν τύπος
δέδοσαι, τοῖς θλίψει τοῦ βίου ἐκάστοτε,
χειμαζομένοις κρίμασι Κυρίου, καὶ
πειρασμοῖς περιπίπτουσιν· Αὐτὸς γὰρ
εἶπεν, ὁ ὑπομείνας, μέχρι τέλους
σωθήσεται.**

Τοῦ Αγίου του Ιερού Ναοῦ ...

Κοντάκιον Ὅχος β' Αὐτόμελον.

**Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις
 φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς
 προμήτορος Εὕας κατέπαυσας, τῇ
 Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς
 Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύπτειν
 ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ
 μνήματος.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ο Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
 Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὅμνον καὶ**

έπισκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὅσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

**"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**΄Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμήν.**
΄Αγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**΄Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'.

**Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.**

**Στίχ. Μακάριοι ὃν ἀφέθησαν αἱ
ἀνομίαι.**

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
'Ανάγνωσμα 9:19-31.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ὁ
 Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
 ἡμέρας τινάς, καὶ εὔθέως ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Ἰησοῦν ὅτι
 οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο
 δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ
 οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ
 τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο,
 καὶ ᾧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα
 δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς
 ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον
 ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχεε τοὺς
 Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν
 Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
 Χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι
 ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι
 ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ
 ἐπιβούλη αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς
 πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν
 ἀνέλωσι· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
 νυκτὸς καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους
 χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. Παραγενόμενος
 δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπειρᾶτο
 κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες
 ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι

έστι μαθητής. Βαρνάβας δὲ
 ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἥγαγε πρὸς τοὺς
 Ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
 ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι
 ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ
 ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ.
 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ
 ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ
 παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ
 Κυρίου Ἰησοῦ, ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει
 πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν
 αὐτόν ἀνελεῖν. Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ
 κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ
 ἔξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. Αἱ μὲν
 οὖν Ἑκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας
 καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχεν
 εἰρήνην, οἵκοδομούμέναι καὶ
 πορευομέναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ
 τῇ παρακλήσει τοῦ ἀγίου Πνεύματος
 ἐπληθύνοντο.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'.

**Μακάριοι ὃν ἔξελέξω καὶ προσελάβου,
 Κύριε.**

Στίχ. **Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς
 γενεὰν**

**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Κύριε, ἐλέησον.**

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον (γ').**

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ιε' 17 - στ' 2.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαύτοῦ μαθηταῖς·
ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. ¹⁸Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
μεμίσηκεν. ¹⁹εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ
κόσμος ἂν τὸ ἕδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ
ὑμᾶς ὁ κόσμος. ²⁰μνημονεύετε τοῦ λόγου
οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν,
καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου
έτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν. ²¹ἀλλὰ ταῦτα πάντα

ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι
οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. ²²εἰ μὴ
ἥλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ
εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ²³ ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ
τὸν πατέρα μου μισεῖ. ²⁴εἰ τὰ ἔργα μὴ
ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος
πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ
καὶ ἔωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ
τὸν πατέρα μου. ²⁵ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
λόγιος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν,
ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ²⁶ὅταν δὲ ἔλθῃ
ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ
τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ
παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος
μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. ²⁷καὶ ὑμεῖς δὲ
μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ
σκανδαλισθῆτε. ²ἀποσυναγώγους
ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν
προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εὕπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων

άμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
 σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
 ὅπως, ἐπιβλέψως ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,

καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**΄Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
διορυφούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὅδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου

τοῦ Ἅγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
 Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἅγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εῖ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

+ Είρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
**Άγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχυς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀօράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν

έκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.**
- **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.**
- **Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.**
- **Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.**
- **‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**
- **Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.**
- **Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.**
- **Ἀμήν.**

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

**"Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

"Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

"Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

"Ἄξιον καὶ δίκαιον ἔστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βιῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**"Άγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμην.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αύτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἄποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσακις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εὔχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό Ἐξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.** Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἔκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ᾖν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθιτομοῦντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,

τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
 τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
 θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

὾ΟΠΑΩΣ ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὔωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργης, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον

έπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
 Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
 σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

”Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
 Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἔαυτῶν κεφαλὰς
 εὔλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὄχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,

εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἔλέησον με. (3).**

**Πρόσχωμεν
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.**

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**

Κοινωνικόν. Ἡχος πλ. α'.

**Ἄγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ τοῖς
εὔθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

΄Αμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Αντί του εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
΄Απολυτίκιον Ἡχος α'**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἄφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Απόλυσις.

Ο άναστας ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ
Ιωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων
Ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ
πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
ἰδρυτοῦ καὶ
προστάτου τῆς Ἅγιων Αἵτης Ἔκκλησίας τῆς
Κύπρου, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ιωάννου
Ἄρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ Ἅγιου**
τοῦ
Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων
Ιωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν
Ἄγίων,
έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ

φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Καὶ ὁ Ἰερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω
θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.